

[Morten Lange.]

højtærede undervisningsminister flere gange har meddelt os, at det, der er lagt til grund for beløbsrammen, er en økonomisk-politisk vurdering af, hvad der kan stilles til rådighed. Det er ikke et beløb, der fuldt ud er beregnet efter, hvad den bedst mulige løsning ville koste. Naturligvis må vi alle bøje os — med mere eller mindre respekt — for økonomisk-politiske vurderinger, og i alle tilfælde er det klart, at inden for de rammer, som man her trods alt har afstukket, er der — det kan der ikke være tvivl om — plads for noget, som meget stærkt kommer til at nærme sig en udmærket løsning. Når vi kommer så langt frem, skal jeg i hvert fald i første omgang lade beløbsrammen stå og sige, at det skøn, der er anlagt her, svarer så nogenlunde til, hvad vi må håbe kan give os det resultat, som er nødvendigt for uddannelsen.

Men der er én ting, som vi afgjort straks må acceptere, noget, der falder stærkt i øjnene, og som må give anledning til nogen kritik af beløbsrammen og af det, man prøver på at bygge. Det er adgangsbegrænsningen. Det har været nævnt allerede af andre ordførere, men jeg skal ikke lægge skjul på, at netop den adgangsbegrænsning, som den ramme, der nu er blevet afstukket, kommer til at betyde i årene fremover — jeg havde nær sagt i al evighed — for det polytekniske studium, er en meget alvorlig sag. Det er naturligvis nogenlunde acceptabelt, så længe det kun er selve ingeniøruddannelsen, man ser på. Det er endda til en vis grad en fordel, at man kan sortere folk fra, som har en høj karakter til deres studentereksamen eller på lignende måde har kvalificeret sig. Det er ikke det, der er ulykken. Ulykken er langt snarere den, at adgangsbegrænsningen virker over på andre fag, og det ligger endda sådan, at den især virker på uddannelsen af matematikere og fysikere ved de to universiteter, en uddannelse, hvis gode og rigelige rekruttering er af den største betydning for den polytekniske læreanstalts trivsel. Adgangsbegrænsningen er, set i mere præcist perspektiv, en ubehagelig ting også for selve den polytekniske læreanstalt, men det får være.

Jeg er ikke i tvivl om rigtigheden af den redegørelse, læreanstalten har givet os, som udsiger, at en ophævelse af adgangs-

begrænsningen kan gøre det nødvendigt at nærme sig næsten en fordobling af kapaciteten; det vil ikke være rimeligt, det vil ikke være muligt inden for de økonomiske rammer, vi arbejder under, at stille forslag om, at adgangsbegrænsningen skal afskaffes.

Jeg har med glæde set, at den højtærede undervisningsminister påtænker at finde andre måder end den stive og ikke særlig præcise afgrænsning med studentereksamenkarakterer, og jeg kan kun ønske den højtærede minister alt muligt held med disse undersøgelser.

Som sagt, det er dette spørgsmål om adgangsbegrænsningen, der er min hovedårsag til betænkeligheder, og jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg ikke er den, der skal prøve at stille forslag om, at vi skal ud over adgangsbegrænsningen, for det er urealistisk.

Det er da også ganske klart, at det, som dernæst bliver det store spørgsmål og et problem, som vi ikke har fået fuldt klarlagt under udvalgsarbejdet, er spørgsmålet om, i hvilket tempo udviklingen og udflytningen af den polytekniske læreanstalt vil kunne gennemføres på grundlag af den rammebevilling, der her lovgives om. Vi har så nogenlunde fået et løfte fra den højtærede undervisningsminister om, at udflytningen vil blive fuldstændig, og at der er et begrundet håb om, at den vil være fuldført til 1970. Men længere har vi ikke kunnet komme, og da den højtærede minister har holdt fast på, at udflytningen skulle være fuldkommen, er der altså heller ikke over for udvalget givet nogen prioriteter i retning af, at hvis en fuldstændig udflytning alligevel ikke skulle blive mulig, ville man foretrække den og den løsning. Når man har bundet sig så stærkt til en udflytning, vil jeg gå ud fra, at hvis man på et eller andet tidspunkt ændrer planerne, så noget af det, der nu planlægges for, skulle forblive i Københavns centrum eller lægges et andet sted, ville den højtærede minister til den tid igen nærme sig folketinget, for i så fald forekommer det mig, at der er i hvert fald noget ændrede forudsætninger for den lovgivning, der her er tale om.

Alle de spørgsmål, jeg her har berørt, har så afgjort med lovforslaget at gøre. Derimod kan jeg ikke se, at det spørgsmål, som er draget ind, og som der også er refereret til